

Τῆς αὐγῆς ὀροσάτο ἄερί
δὲν φυσαῖς τῶρα ἐσὺ πλεῖδ
στῶν ψευδόπιστων τὸ* ἄστέρι·
φύσα, φύσα εἰς τὸ Σταυρὸ.

Εἰ καὶ πολλάκις ἔτυχον
τῆς τιμητικῆς ἐντολῆς παρὰ τῆς αἰ-
ρετῆς τοῦ Δύμου ἀρχῆς τοῦ νὰ ὑ-
ψώσω τὴν ἀσθενῆ φωνήν μου πρὸς
αἶνον καὶ ὕμνον τῶν ἀθανάτων ἡ-
μῶν πατέρων, εἰς αἰωνίαν μνήμη-
τῶν ὁποίων τελοῦμεν κατ' ἔτος
τὴν ἐορτὴν ταύτην, ὁμολογῶ ὅτι
οὐδέποτε ἡσθάνθην μεγαλυτέραν
χαρὰν, οὐδέποτε ἡσθάνθην σφο-
δρότερον παλλομένην τὴν καρδίαν
μου ἀπὸ σήμερον. Καὶ οὐδέποτε ἡ-
σθάνθην ζωηρότερον τὴν χαρὰν ταύ-
την, ἀναλογιζόμενος ὅτι μετὰ πά-
ροdon τοσούτων αἰώνων, καθ' οὓς ἔρ-
ρευσε τὸ αἷμα ποταμῆδὸν ἐπὶ τοῦ
βωμοῦ τῆς πατρίδος καὶ τῆς θρη-
σκείας τοῦ Ἑσταυρωμένου, λαμ-
πρὸς καὶ ἀκτινοβόλος ὁ ἥλιος σή-
μερον ρίπτει δέσμην ἀκτίνων ἐλευ-
θερίας εἰς τὰς χαράδρας, τὰς φάρα-
γας καὶ τὰ ὑψικάρηννα βουνὰ τῆς
Μακεδονίας καὶ Ἠπείρου, εἰς ὅλας
σχεδὸν τὰς Νήσους τοῦ Αἰγαίου ἀ-
πὸ Θάσου μέχρι Ρόδου καὶ εἰς ὅ-
λας τὰς αἱματοδρέκτους ἀκτὰς τῆς
μεγαλομάρτυρος νήσου τῆς Μεσο-
γείου, ἔνθα μέχρι χθὲς ἔπι ἀνυψοῦ-
το τὸ σύμβολον, σκιδῶδες μὲν, ἀλ-
λὰ πάντοτε σύμβολον καταπτύστου
τυραννίας.

Ἄλλ' ἡ χαρὰ μου αὕτη δὲν εἶ-
ναι ἀμυγῆς λύπης καὶ πένθους ἐπὶ
τῷ ὅτι ἀποφώλιον τέρας, ἔκδρασμα
τῆς κολάσεως ἐν ἡμέραις πανελλή-
νιου ἐνθουσιασμοῦ ἐπληξῆς καιρῶς
τὴν πατρίδα διὰ τῆς θδευράς δο-
λοφονίας πολυφιλήτου βασιλέως,
φρουροῦντος ἀγρόπνιως ἐπὶ τῶν ἐ-
πάλξεων τῆς Ἑθνικῆς ιδέας. Ἀλλὰ
παραμερίσωμεν ἐπ' ὀλίγον καὶ κα-
ταπνέξωμεν τὴν συνέχουσαν τὰς καρ-
δίας ἡμῶν θαυθατήν δδύνῃν καὶ
συντριβῆν, καθ' ὅσον καὶ ἡ φυχὴ
τοῦ Μεγάλου νεκροῦ καὶ μάρτυρος
Βασιλέως ἀποστέρει τὴν λάμπιν
τῆς σημερινῆς ἐορτῆς νὰ ἐπισκιά-
σῃ νέφος λύπης ἢ στεναγμοῦ.

Σήμερον μελωδικὴ καὶ μυροβό-
λος ψιθυρίζει τῆς ἐλευθερίας ἡ αὐ-
ρα ἐν μέσῳ τῆς δάφνης καὶ τῆς μυ-
σίνης. Σήμερον οἱ πανταχοῦ Πανέλ-
ληνες νοερώς ἀλληλοσπάζονται τε-
λοῦντες τὸ Πάσχα τοῦ Ἑλληνισμοῦ
καὶ τὸν παιᾶνα τῆς νίκης καὶ ἀπο-
λυτρώσεως φάλλουσι. Σήμερον οἱ
ἀσπὶ ἀπελευθερωθέντες ἀδελφοὶ ἡ-
μῶν θεώμενοι τὸ ἐθνικὸν ἔμβλημα
αἰοροῦμενοι ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς αὐ-
τῶν καὶ ἀναπολύντες μετὰ φρι-
κῆς τὴν ἡμιπόληνον ἐν χοροῖς καὶ
ὁρῶναις μέλπουσι καὶ τὴν ἐξῆς ὡ-
ραίαν τοῦ ὑφιπέτου Ζακινθίου ἀοι-
δοῦ σπορῶν.

* Ἡ ἡμισέληνος, ὡς γνωστόν, εἶνε τὸ ἐθνικὸν ἔμβλημα τῶν Τούρκων.)

Τῆς αὐγῆς δροσάτο ἄερι
δὲν φυσαῖς τῶρα ἐσὺ πλεῖον
στῶν ψευδόπιστων τὸ ἄστέρι
φύσα, φύσα εἰς τὸ Σταυρὸν.

Ἀληθῶς ὁ Σταυρὸς, τῶν βασιλείων τὸ κραταίωμα, τῶν ὀρθοδόξων τὸ στήριγμα, τῶν ἀγγέλων ἡ δόξα, τῶν ἀπίστων τὸ τραῦμα, ὁ Σταυρὸς, ὅστις ὑπῆρξε τὸ σύμβολον ἡμῶν κατὰ τὸ ἔνδοξον 21, ὑπῆρξε τὸ σύμβολον καὶ τοῦ Βαλκανικοῦ πολέμου.

ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ τιμίου Σταυ-
ροῦ τὰ τέκνα τῆς Ἑλλάδος, γεν-
ναίως κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασ-
σαν μαχόμενα, ἔστησαν μεγαλοπρε-
πῇ τρόπῳ, κατήγαγον ἀπαραμύλ-
λους θοιάμβους.

Τὶ δὲ πρῶτον καὶ τὶ ὕστατον να.
ὕμνηση τις κατὰ τὴν ἡμέραν ταύ-
την:

Τὰ ἄφθιτα κλέη τῶν γιγάντων
τοῦ 21 ἦ τὸν ἡρώϊσμόν, τὴν αὐτα-
πάρησιν, τὴν αὐτοθυσίαν τῆς συγ-
χρόνου γενεᾶς, ἥτις διὰ τοῦ τιμίου
αὐτῆς αἵματος συνέτριψε τὸν κλοι-
όν, ὅσους περιέσφιγγε τὸν τράχη-
λον ὀμαιμόνων ἀδελφῶν;

Ποῖος μελίρρυτος ῥήτωρ, ποῖος
καλλιτεχνικὸς χρωστήρ δύναται νά-
πεικονίσῃ δεόντως τὴν θαυμασίαν
ἐποποιῶν τῆς συγχρόνου γενεᾶς;

Ὅτις ἐλιγγῶν δ' νοῦς πρὸ τοῦ ἀφαντάστου μεγαλείου, ὅπερ ἐξῶφανε·ν ἐν ἐλαχίστῳ χρόνῳ ἢ ἀξιοθαύμαστος εὐτολμία, ἢ ὑπεράνθρωπος καρτερία, ἢ ἀνυπερβλήτος ἀντοχή, ἢ ἀνέκφραστος κακονυχία καὶ διάπυρος φιλοπατρία· ἀρεταί, αἵτινες ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων εἰς προσημῶν ἀποκλειστικὸν καὶ κτήμα ἀναπαλλοτριωτῶν τῆς ἐλλη-νικῆς φυλῆς.

Οἱ λεοντόκαρδοι μαχηταὶ τοῦ
Σαρανταπόρου, τῶν Γιαννιτσῶν, τῆς
Φλωρίνης, τοῦ Γριμπούβου, τοῦ Μπι
ζανίου συνέγραψαν διὰ τοῦ ἰδίου αὐ
τῶν αἵματος τὰς ἐξοχωτέρας σελι
δας τῆς συγχρόνου ἱστορίας.

Ἀλλὰ καὶ οἱ θαλασσοδρόμοις δελ-
φίνες μὴ δὲν ἀνενέωσαν ἐν τῷ Ἰο-
νίῳ καὶ Αἰγαίῳ πελάγει τὰ τρόπαι-
α τοῦ Θεμιστοκλέους, τοῦ Κανάρη
τοῦ Μισούλη, τοῦ Τομπάζη, κατα-
ναυμαχίσαντες τὴν Τουρκικὴν ἀρ-
μάδα καὶ ἐξασφαλίσαντες τὴν νί-
κην τῶν συμμάχων ἐν Θράκῃ καὶ
Μακεδονίᾳ μὲ τὸς ἐκσπενδονίζομέ-
νους μύδρους τῶν ἑλληνικῶν πυρο-
βόλων ;

Τὸ ὑπέρλαμπρον νυκτερινὸν κα-
τόρθωμα τοῦ Βότση μὴ δὲν ὑπεν-
θυμίζει τοὺς κεραυνοὺς τοῦ Κανά-
ρη ;

Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐμπορικὸν ναυτι-
κὸν ὡς ἐπικουρον μάχιμον καὶ ὡς
μέσον μεταγωγικὸν μὴ δὲν προσή-
νεγκε πολυτιμοτάτης ὑπηρεσίας εἰς
τὸν ὅλον συμμαχικὸν ἀγῶνα :

Ἀφθιτον τὸ κλέος καὶ αἰωνία ἡ τιμὴ καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη πρὸς τὰ θάνατα παλληκάρια τῆς ξηρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης, ἅτινα ἀνεστήλωσαν τὸ ἐθνικὸν γόητρον, ἀποκατέστησαν τὴν τιμὴν τοῦ Κράτους, ἐκλέσαν τὸ ἐλληνικὸν ὄνομα, νέους ἀδάμαντας εἰς τὴν ἐλληνικὴν στέμμη προσέθεσαν καὶ τὸ δένδρον τῆς ἐλευθερίας ἐφυγάντωνσαν. Καὶ οὐ μόνον οἱ ἄνδρες οὗτοι μαχηταὶ τῶν

... τῆς Πατρὸς ἐπέστειλαν ἀλ-
λὰ καὶ ἀναβαπτίζοντες τὸ ἔθνος
ἐν τῇ κολλυβήθρα τῆς ἐθνικῆς ἀνα-
γεννήσεως διήνοιξαν ὄρους ὀρίζον-
τας εἰς τὴν ἐλληνικὴν ψυχὴν, ὅ-
πως μετ' ἀκαθέκτου ὁριμῆς βαδίσει

αὕτη ἐφεξῆς εἰς τὰς εὐρείας καὶ
μεγάλας λεωφόρους τοῦ μέλλοντος.

Ἄθανάτορ Ἑλλὰς ! Οἱ τῶς ἀποι-
σιδοῦσι καὶ ὕβρισται σου, οἵτινες
σ' ἐμυκτήριζον καὶ πιστεῦνόν τέ
σε νεκρὰν ἐθεώρουν τὴν μεγάλην
ἰδέαν ὧς χίμαιραν, ἤδη σε ἀποθα-
μάζουσιν. Ἀψυχολόγητοι καὶ ἀνισ-
τόρητοι ὄντες δὲν ἠδύναντο νὰ δια-
γνώσῃσι τὰ αἰτία τῆς νεκροφανείας
σου ἄχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἐπε-
φάνη εἰς τὸ πολιτικὸν στερεώμα-
τον ἀνὴρ ρηξικέλευθος, μεγαλοπρά-
μων καὶ μεγαλεπήβολος, ὅστις
ἀνέστησεν, ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέ-
λος.

Δόξα καὶ τιμὴ εἰς τὸν ἑλληνα
Πρωθυπουργόν, ὅστις ἀφύπνισεν ἐκ
τοῦ ληθάργου τὴν ἑλληνικὴν ψυχὴν,
ἐτόνωσεν αὐτήν, ἀνεφύσησεν αὐτῇ
σφρίγγος καὶ ζωὴν, ἀνεξωπύρησε τὰ
ἔθνη καὶ ἰδιώτη, ἀνεγρύπισε τὸ ἔθνη-
κὸν φρόνημα, ἀνεγέννησε καὶ ἑδημ-
ούργησε μιᾶν νέαν καὶ μεγάλην
Ἑλλάδα.

Ἄλλ' ἡ ἀναγέννησις καὶ δημιουργία νέας καὶ μεγάλης Ἑλλάδος δὲν ἀνήκει μόνον εἰς τὸν Ἐλευθ. Βενιζέλον, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκεῖνον, ὅστις εἶναι σήμερον τὸ ἰνδαλμα ολοκλήρου τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς· εἰς ἐκεῖνον, ὅστις διὰ τῆς στρατηγικῆς αὐτοῦ μεγαλοφυΐας, ἀξιοθαυμάστου ἱκανότητος καὶ ἀκαταβλήτου εὐτολμίας κατατροπώσας μέγαν καὶ ἰσχυρὸν ἔχθρὸν ὠδήγησε τὸν ἑλληνα στρατὸν εἰς τοὺς θριαμβικοὺς καὶ τανύνικας· εἰς ἐκεῖνον, ὑπὲρ τῆς εὐδαίμονος μακροβιότητος τοῦ ὁποίου ἡ Ἁγία ἡμῶν ἐκκλησία, ἀπηγοῦσα τὰ αἰσθητήματα τοῦ Πανελληνίου ἀνέπεμφε θερμὰς δεήσεις καὶ εὐχὰς πρὸς τὸν ὕψιστον· εἰς τὸν ἐσπεμμένον, λέγω, ἄφροστεπῇ στρατηγῶν, εἰς τὸν ἐλευθερωτὴν τῆς Μακεδονίας καὶ Ἠπείρου, εἰς τὸν σεπτὸν ἥμῶν βασιλέα Κωνσταντῖνον τὸν ἐνδοξον.

Ἀληθῶς ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ ἐν-
δόξου βασιλέως ἡ σύγχρονος γενεὰ
ἐπετέλεσεν ἔργον γιγάντιον, ὅπως
ἀντάξιον, οὐχὶ ὁμῶς καὶ ὑπέρτερον
ἐκείνου τῆς γενεᾶς τοῦ 21, καθὼς
τινες ἐκ πλάνης, φρονῶ, ἰσχυρίζον-
ται.

Καθ' ἣν ἐποχὴν πολλοὶ λαοὶ ἐ-
στέναζον ὑπὸ τὸν βαρὺν τῆς δου-
λείας ζυγὸν· καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ Εὐ-
ρώπη περιδεῆς ὑπεκλίνετο πρὸ τοῦ
Πατισάχ· καθ' ἣν ἐποχὴν οἱ ἱσχυ-
ροὶ τῆς γῆς ἐσφουρηλάτουσιν ὑπὸ τῇ
εὐήχῳ ἀλλ' ἀνέβρον τῆς ἱερᾶς συμ-
μαχίας ὄνομα τὰς ἀλύσεις τῶν λα-
ῶν· καθ' ἣν ἐποχὴν εὐγενεὲς τέκνον
τῆς Ἀλβιωνος, ὁ Βύρων, ἐφάλλα-
θη ὅρῳ μίαν νεκρὰν Ἑλλάδα, κατὰ
τὴν ἐποχὴν ταύτην ἡ νεκρὰ ἐκεί-
νη Ἑλλάς, ἐνωτισθεῖσα τὰ εὐαγγέ-
λια ἀληθινῶς λευίτου, τοῦ ἀειμνή-
στου ἱεράρχου Π. Πατρῶν, ἀνεπέ-
τασε τὴν σταυροφόρον τῆς ἐθνεγε-
σίας σημαίαν, κατέρριψε τὴν ὑπὸ
τῆς ἱερᾶς συμμαχίας ἐπιδιωκομένην
ἀπολυταρχίαν καὶ ἀντιμετωπίσασα
εὐτόλμως τὸν Ἀσιατικὸν κολοσσόν,
ἐκύλισε τὸν λίθον τοῦ τάφου τη-
καὶ σπέντορει· τῇ φωνῇ ἐκήρυξεν
εἰς τοὺς ἀλυτρώτους λαοὺς, ὅτι ἡ
λευθερία δὲν δίδεται ὡς δῶρον, ἀλλ'
ἀποκτάται δι' ὑπεράσπασιν ἀγῶ-
ναι καὶ μυκιστάσιν θυσίαις.

Ἐπεὶ οὖν ἡ ἐπιμέλειά σου τοῦ 21
 χαρακτηρίζεται εὐλογῶς ὡς ἡ χρ^η
 σιζοῦσα ἡὼς τῶν μακαριότητων
 νῶν λαῶν.

Ἡ ἀναγέννησις καὶ ἐνότης τῆς

Ἰταλίας καὶ ἄλλων κρατῶν ὀφείλεται πρὸ παντὸς εἰς τὸ ἰδεῖν ὅδους ἐκείνο ρεύμα, ὕπερ ἐξέχυσεν ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανάστασις, ἥτις ἡλεκτρίσασα τοὺς ἀλυτρώτους λαοὺς, ἐνέπνευσεν εἰς αὐτοὺς τὸ δόγμα τῆς τῶν ἐθνότητων ἀρχῆς.

Ἡ ἐλληνικὴ ἐπανάστασις εἶνε οὐ μόνον τὸ ἐνδοξότερον μεγαλοῦργημα τοῦ 19ου αἰῶνος, ἀλλὰ καὶ τὸ σπουδαιότερον καὶ θαυμαστότερον γεγονός τῆς καθολικῆς ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος.

Ποῖος λαὸς, ποῖον κράτος, ποῖον ἔθνος δύναται νὰ ἐπιδείξῃ πολεμικὰ κατορθώματα ἐφάμιλλα πρὸς ἐκεῖνα τῶν τιτάνων τῆς ξηρᾶς καὶ τῶν δαιμυνῶν τῆς θαλάσσης; Ποία ἱστορία ποῖου Κράτους ἀναγράφει ἐν χάνι τῆς Γραβιᾶς, τὰ κλεινὰ Δερβενάκια, τὸν χορὸν τοῦ Ζαλέγγου; Ποία θάλασσα ἐκ τῶν πέρας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἑλληνικῶν ἁκτῶν τῆς Μ. Ἀσίας δὲν ἐπορφυρόθη ὑπ' ἀφθόνου αἱμάτων; Ποῖον γεγονός δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὴν πολυύμνητον ἔξοδον τοῦ Μεσολογγίου;

Μία μόνη γενεά κατὰ τὸν ἰστο-
ρικὸν Σπυρ. Τρικοῦπην εἶνε ἐφά-
μιλλος πρὸς τὴν δόξαν τῆς γενεᾶς
τῆς- ἑλλην. ἐπαναστάσεως, ἡ ἐπὶ
τῶν Μηδικῶν πολέμων· ἀλλὰ καὶ
τῆς γενεᾶς ταύτης εἶνε υπερτέρα ἐ-
κείνη. Οἱ μὲν Μαραθωνομάχοι καὶ
Σαλαμινομάχοι ἔσωσαν τὴν Πατρί-
δα κινδυνεύουσιν, οἱ δὲ γίγαντες
τοῦ 21 ἀνέστησαν αὐτὴν ἐκ τοῦ τό-
φου· ἐκείνη μὲν διετήρησαν ὅ,τι εἴ-
χον, οὗτοι δὲ ἀνέκτησαν ὅ,τι δὲν εἴ-
χον.

Ἐὰν ὁ ἀντιπαραβάλωμεν πρὸς ἀλλήλας τὰς τρεῖς γενεάς, τὴν ἐπὶ τῶν Μηδικῶν, τὴν τοῦ 21 καὶ τὴν σύγχρονον, εὐρίσκομεν ὅτι μία μετὰ ἰδέα διήκει δι' ὅλων τῶν κατὰ τὰς τρεῖς ταύτας ἱστορικὰς περιόδους ἀγώνων· ἡ ἰδέα τῆς ἐλευθερίας, τοῦ πολιτισμοῦ, τῆς δικαιοσύνης· ὅπερ ἐμφαίνει τὴν ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων ἀδιάσπαστον συνοχήν καὶ ταυτότητα τῶν αἰσθημάτων τῆς ἐλληνικῆς φυλῆς· ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἔπαθλον ἀνήκει εἰς τὴν γενεὰν ἐκείνην, ἥτις μετὰ πολυετὴ φρικώδη θάσσανα καὶ μυριόκροτους ἐκατόμβας ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς Ἑλλάδος τὸν ἀκάνθινον καὶ αἵματοβαφῇ τοῦ μαρτυρίου στέφανον.

Ἐνταυθεν δ' ἀδιστάκτως φρονῶ
 ὅτι οὐχὶ εὖστοχος ὑπῆρξεν ἡ προ-
 ταθεῖσα ὑπὸ τινων γνώμῃ περὶ κα-
 θιερώσεως καὶ δευτέρας ἐθνικῆς ἐ-
 ροτῆς ἐπὶ τῇ καταλήψει τῶν Ἰωαν-
 νίνων.

Βεβαίως ἡ ἀλώσις τοῦ φύσει κα-
τέχνη ἀπορρήτου Μπιζανίου καὶ ἡ
πτώσις τῆς ὀνειρώδους πόλεως τῶν
Ἰωαννίνων, τῆς πνευματικῆς καὶ
θινικῆς ταύτης ἀκροπόλεως τοῦ δού-
λου Γένους, ἀποτελοῦσι τὸν ἐνδοξό-
τερον ἢ μάλλον τὸν ἐνδοξότατον στα-
θμὸν τῆς ἱστορίας τοῦ Βαλκανοτουρι-
στικοῦ πολέμου. Ἀλλ' ἡ καθιέρωσις
καὶ δευτέρως ἐθνικῆς ἐορτῆς ἤθελεν
ὅπως διήκοτε μείωσῃ τὴν ἐκθαμβω-
τικὴν αἴγλην τῆς 25 Μαρτίου, ἥτις
συμβολίζει τὴν **ἐθνικὴν ἀναγέν-**
νησιν τὴν ἀπ' αὐτῆς ἐκέρχουσαν μικροῦ
πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος, ὅπου ἐκατ-
τάσθησαν καὶ ἐκαταστάσαντες ἡ ἐ-
θνικὴ ἰδέα καὶ ἐπορεύοντες ἀπὸ ἡλε-
κτρικῶν γήινων ἀπορροῶν ἔκκοντο εἰς δού-
λους ἀσέλφους ἀντίπας φωτὸς, πα-
σηγορίας καὶ ἐλπίδος.

Ἐργασθῶμεν λοιπὸν πρὸς τοῦτο πάντες συντόνως καὶ δραστηρίως, ἕκαστος ἐν τῇ σφαίρᾳ τῆς ἰδίας δυναμείας. ἀνασυντάσσόμενοι στρατιωτικῶς, ἀνσφραγισόμενοι οἰκονομικῶς, ἀναπλαττόμενοι καὶ ἀνακαινίζόμενοι θεολογικῶς, ἀκπαιδευτικῶς, διοικητικῶς, ὡς ἐλπίζωμεν καὶ εὐχόμεθα εἰς τὸν Θεόν, ὅπως ταχέως ὑπερβῶμεν καὶ νικηφόρως κυριασθῇ ἡ κυανόλευκος σφαιροὶς τοῦ Σταυροῦ ἐκεῖ, ὅνα ὀνειροπολεῖ πᾶσα ἐλληνικὴ ψυχὴ, καὶ ἄρμονικῶς εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν ἡγήσῃ ἡ γλυκεῖα τοῦ Σολωμοῦ στρογγύλη.

Διὰ γὰρ ἐπέλθη δ' ἡ ἐξέτασις καὶ νῦν καταλήγει εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν 64 104, ἀναγράφει ὁ κ. Ταμίας ὡς ὑπόλοιπον ἐκτάκτων ἐσοδῶν τῆς χρήσεως.

Ἀλλὰ φεγόμεθα διότι ἐπακρίσαμεν καὶ διοικητικὰς ἐνέργειαι τῶν ἰδίων φάτων. Καὶ δὴ ἐπὶ τοῦ κοινοῦ τοῦ 450 ὄραχ. διὰ τὸ κατὰ τὸ ἔτος 1911 ταφείδων τοῦ Σ. Ἐπακρίαν ἐπὶ τὴν ἑαυτῶν. Ἀπλὴν πληροσκόριον ἐκπύρσιμεν τὴν ἐπὶ αὐτὴν καὶ ῥητὴν ἀποφύγιον τῶν δώση δ. κ. συνήγορος τῆς καταστάσεως. Δὲν εἶχε ὅμως ἄδικον διότι ὠφελο-

"Hμ.

Τελειῶς ἀνακαινισθέντα τὰ
ἐν τῇ πλατείᾳ Μείτλανδ θα-
λάσσια λουτρά ὑπὸ τὴν διευ-
θυνσιν τοῦ κ. Ἐπαμ. Πανᾶ,
ἤνοιξαν πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν
διὰ θεοῦ τῶν κοινῶν. Ἐξαιρε-
τικὸς ἐφέτος παρέχεται ἰδιαι-
τέρα περὶ τοὺς τοῦτον ἰσχυ-
ρομένους ὥστε νὰ μένωσι τε-
λειῶς ἐν καλῇ ὑγείᾳ.

Πληροφόρια διὰ τὴν δι' ἁμα-
ξῶν μετάβασιν, δίδονται ἐκεῖ

Δέχεται καταθέσεις ταμειευτηρίου εἰς
τραπεζ. γραμμ. 4 0)0 ἰς χρυσὸν 3 0)0.

Παραλείφθησαν ὁμβρέλαι τῆς ἐπο-
χῆς γυναικεῖαι καὶ ἀνδρικοῖ. Κοροσέδες
γεωτάτου συστήματος, Μπλούζαι ἐτοι-
μες, βατίστες κεντημένες καὶ διάφορα
ἄλλα τῆς ἐποχῆς.

Μὴ λησμονῆτε νὰ ζητῆτε καὶ τὸ νέον
ὄρεκτικὸν ποτὸν (Βενιζέλον.)

Ἀνακαινισθὲν τελείως ὑπὸ τῶν διευ-
θυντῶν συμπολιτῶν μας κ. κ. Ζαϊράνη
καὶ Ζεπάτογ, ἀμιλλᾶται μετὰ τὴν πρῶτην
τάξεως ξενοδοχεῖα τῶν Ἀθηνῶν. Ὅλος
οἱ ταξειδεύοντες Κεφαλλῆνες πηγαίνουν
κατ' εὐθείαν ἐκεῖ.

Ἄς μὴ ἐξηγῶν οἱ ἐν Ἀθήναις συμ-
πολῖται, ὥς καὶ οἱ ταξιδεύοντες ἐκεῖ,
ὅτι τὸ καλλίτερον ὑποδηματοποιεῖον
τῶν Ἀθηνῶν εἶναι τοῦ τοῦ συμπολίτου
μας Ν. Γεωργάντου ἐν ὁδῷ Σταδίου,
ὅπερ τοὺς ἐπιβάλλεται νὰ προτιμοῦν.

Ὁ συμπολίτης μας κ. Κωστής Ἰγγέσης ἔχει τὸ καλλίτερον Κουρεῖον καὶ Μυροπολεῖον ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τὸ Ἀρσάκειον.

Σήμερον Σάββατον ὡς καὶ
τὸ προοιχὲς 8 Ἰουνίου, θὰ ἐ-
κτεθῶσιν εἰς πώλησιν ἐν τῷ
πατρῷ τῆς ἡγ. ἁγ. δεκά ζῶα
ἐντόπια ἄλογα καὶ πνίονοι.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΖΙΖΑΝΙΟΥ

Τὸ Πτωχοκομεῖον τοῦτο ἐσυντηρεῖτο ἀπὸ τὸ κληροδόμημα τοῦ ἀειμνήστου Σωφρονίου, ἀπετέλει δὲ τοῦτο καὶ ἀποτελεῖ σήμερον ζήτημα ζωτικὸν διὰ τοὺς πληθυσμοὺς τῆς περιοχῆς ἐκείνης. Ἀνάγκη ἐπείγουσα λοιπὸν παρίστατο νὰ ληφθῇ φροντίς πρὸς τακτοποίησιν καὶ διευθέτησιν τῶν περὶ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. Εἴχαμεν μάλιστα ὑπ' ὅψιν καὶ ἐντόνους πρὸς τοῦτο διαταγὰς τοῦ Ὑπουργείου, καὶ ὅμως, μολοντί κατὰ πᾶσαν σχεδὸν συνεδριάσιν ὕψωνα φωνὴν νὰ ἐπιληφθῶμεν τοῦ πράγματος, διὰ νὰ μὴ ἐγκαταλείπεται μεγίστη καὶ πολύτιμος περιουσία ἀπροστάτευτος, καὶ μὴ παραμένη ἀνεκτέλεστος ὁ σκοπὸς τοῦ ιδρύματος πρὸς χλευασμὸν πενομένων πληθυσμῶν, μ' ὅλα ταῦτα, λέγω, οὐδὲ ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦτου αἱ παρατηρήσεις μου εἰσηκουσθήσαν. Ἀλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἠῤῥξησε τὴν φυσικὴν δυσφορίαν, τὴν ὁποίαν μοι ἐπροξένησεν ἡ προμνημονευθεῖσα κατάστασις, ἦτο ἡ ἀναφθεῖσα διαφωνία ἐπὶ τοῦ ἐσχάτως ἐγκριθέντος ζητήματος τῆς περιθάλψεως τῶν εὐφλογίωντων. Ὁ κ. Νομάρχης καὶ ὁ κ. Δήμαρχος δι' ἐπανεπιλημμένων ἐγγράφωντων ἐζήτησαν νὰ παραχωρηθῇ τὸ ἀζητήσιμον καὶ καινούργιον ἴδρυμα τὸ διὰ Φθισιατρεῖον προσωρισμένον, διὰ νὰ περισυλλεχθῶν καὶ νοσηρῶνται εἰς αὐτὸ οἱ εὐφλογίωντες. Οἱ λαοὶ τῆς πόλεως διὰ κοινῶν ἐγγράφων ὑπέδειξαν τὸ πᾶν τοῦτο ὅς κατὰ λ. ἔχοντες τὰς παρούσας ἐξελίξεις περὶ τὰς διὰ τὸν εὐφλογίωντας. Ἡ κοινὴ γνώμη ἡτο σύμφωνος μετὰς παρὰ τῶν ἐπισήμων καὶ παρὰ τῶν ἀπομων ἐκφραστῆσας ἐπὶ

Οἱ ὥς ἐκ τῆς νόσου ὄθεν ἐκδηλωθέντες τῶν συναδέλφων φόβοι διὰ τὰ Φιλανθρωπικὰ Καταστήματα καὶ τοὺς ὀλίγους ἀραιοὺς περιοίκους, ἐὰν ᾔθελεν ἐγκαταστήσῃ τὸ Εὐφλογιστικὸν εἰς τὸ διὰ τὸ Φθισιαιστὲς κτίσιον δὲν παρίστανται βάσιμοι, διότι τῶν ἐν τῇ νόσῳ κομῶν ὥς καὶ τῶν περιοίκων ἡ ὑγεία μετὰ τὸ παραπάνω θὰ ἐξασφαλίζετο ἀπ' ἐνδὸς μὲν ὅχι μὴ

Ἀποχωρῶν τῶν Φιλανθρωπι-
κῶν Καταστημάτων κρῖνον καθῆ-
κον μου νὰ ἐκφράσω πρὸς ὅλους
τοὺς ἰατροὺς τῆς πόλεως, τοὺς
τιμῆσαντάς με διὰ τῆς ψήφου
τῶν, καὶ τὰς θεσμὰς εὐχαριστίας
μου καὶ τὴν λύτην μου συνάμα,
ὅτι παρ' ὅλην τὴν ἀγαθὴν προ-
αίρεσιν μου καὶ τὴν καλὴν θέ-
λησιν τῶν συναδέλφων, δὲν ἡδυ-
νήθην νὰ ἀνταποκριθῶ ὅσον ἐπε-
θύμουν εἰς τε τὴν ἀνταπόκρισιν
μοι ἐντολὴν καὶ εἰς τὴν εὐχαρι-
στίαν τῆς κοινονίας.

²Εν Ἀργοστολίου 20 Μαΐου 1913

Φ. ΤΣΙΤΣΕΛΗ ΙΑΤΡΟΣ